

“ omzien naar elkaar ”

25 jaar SOEB

*Jubileum Bulletin
1992 - 2017*

Gronwe Koerier
4 Jan. 1990

Mooi resultaat bliksemactie voor Roemenië

* De stapels voedselpakketten bij het gemeentehuis groeiden zaterdag gestadig.

BOSKOOP - Kort nadat de Boskoopse gemeenteraad besloot een gemeente in Roemenië te adopteren, kwam in Boskoop ook een inzameling op gang, als reactie op de turbulente ontwikkelingen in Roemenië. Enkele organisaties en particulieren sloegen de handen ineen. Alle Boskoopse huishoudens ontvingen een schrijven en een geluidswagen richtte nog eens extra de aandacht op de actie, gehouden op zaterdag 30 december. De actie werd mogelijk door vrijwilligers die de brieven bezorgden en Radio Windhorst, die een geluidswagen beschikbaar stelde.

Op elf adressen kon geld of cheques worden ingeleverd, waarbij medewerking werd verleend door de bejaardenhuizen, supermarkten en de gemeente Boskoop. Het gemeentehuis was het centrale punt waar ook voedselpakketten gebracht konden worden.

Veel mensen stelden een pakket samen dat aanzienlijk meer bevatte dan het basispakket. Hartverwarmend was ook de respons van jongeren, die een persoonlijke groet bij de zending deden. Een oudere bewoner van Parkzicht stond er op zijn pakket per fiets af te leveren, wat beter bij het karakter van de actie paste dan te laten ophalen.

Mevrouw Spaargaren van het Rode Kruis kon na afloop van de actie meedelen dat via de stembussen een bedrag van 12.873 gulden was ingezameld, nadat eerder al op rekening 10.85.22.088 van de Rabobank al ruim 2.000 gulden was binnengekomen. Op het bordes van het gemeentehuis stonden zaterdagmiddag 420 voedselpakketten. Deze zijn afgeleverd bij een depot van het Rode Kruis, van waar de verzending centraal gebeurt. Ook het ingezamelde geldbedrag zal via de erkende hulpverleningsorganisatie naar Roemenië worden gesluisd.

Boskoop heeft weer eens getoond het hart op de goede plaats te hebben, zo concludeerden de organisatoren na afloop. Aan de actie werkten mee het Rode Kruis, de families Van Eck-Oosterwijk, Nieuwstad-Dijkshoorn, Van der Spek-Roos, Cor Hoogendoorn en vele vrijwilligers.

ROEMENIË BULLETIN

25^e Jaargang 2017

Inhoud:

- Blz. 1 Voorwoord
- Blz. 2 Hoe het begon
- Blz. 3 en 4 Hoe het verder ging
- Blz. 5 en 6 Vrijwilligers aan het woord
- Blz. 7 Wist u dat .....
- Blz. 8 Welke projecten zijn er op dit moment
- Blz. 9 Waarom gaan we door
- Blz.10 Algemene informatie en bestuursamenstelling

Voorwoord

Geachte lezer,

Het is niet voor te stellen, dat onze stichting dit jaar op 12 oktober al weer 25 jaar bestaat. Er is in deze jaren heel veel werk verzet om de mensen in Roemenië die op ons pad kwamen en het heel veel minder hebben dan wij, te kunnen helpen. Hoewel je anders zou willen, blijft het werk onverminderd doorgaan. In ons "rijke" land zijn ook nog steeds mensen die van hulp van anderen afhankelijk zijn. Dat is in Roemenië niet anders. Met dit verschil, dat het daar, als je ziek bent, een beperking hebt of gewoon van een pensioen moet rondkomen, zelfs aan de meest elementaire zaken ontbreekt. Gemeentes en overheden die nog nauwelijks bijdragen, een gezondheidszorg die maar mondjesmaat uitbetaalt.

Hoewel je niet van feest vieren kunt spreken, wil het bestuur toch bij dit feit stilstaan. Op 3 november heeft het bestuur voor (oud) vrijwilligers, sponsors, donateurs en belangstellenden een avond georganiseerd waar we met elkaar bij de afgelopen 25 jaar hebben stilgestaan, maar ook naar de toekomst hebben gekeken. **Met als centrale thema: Waarom gaan we nog met zoveel passie door.**

Het Bulletin dat voor u ligt is geheel gewijd aan een stukje geschiedenis, herinneringen, oude foto's, maar ook gericht op de toekomst.

Dit Bulletin zal in deze vorm de laatste zijn. In 2018 gaan wij over op nieuwsbrieven die wij zoveel mogelijk digitaal willen verspreiden. Uiteraard krijgen de mensen zonder internet deze keurig in hun brievenbus. Het bestuur denkt, dat wij op deze nieuwe manier, samen met onze nieuwe website en het volgen op facebook, u nog beter kunnen informeren over onze activiteiten.

U vindt in dit Bulletin ook weer de bekende jaarlijkse acceptgirokaart. Velen van u dragen de SOEB een warm hart toe en ondersteunen ons financieel. Zonder geld kunnen we geen hulp bieden! Wij hopen dat u ook dit jaar de SOEB wilt sponsoren om het werk in en de transporten naar Roemenië mogelijk te maken. Maar we hopen ook meer te kunnen doen zoals extra voedselpakketten in de winter. Hartelijk dank daarvoor. Wij wensen u veel leesplezier!

Namens het bestuur van de SOEB,

Ria Beukenkamp, voorzitter

Hoe het begon

Boskoop is in december 1989, toen de omwenteling in Roemenië een feit was, massaal in actie gekomen om hulp te bieden. Op **30 december 1989** vindt een grote inzamelingsactie van geld en levensmiddelen pakketten plaats, geleid door het Rode Kruis Boskoop/Alphen aan den Rijn. Door het hele dorp stonden geldbussen klaar en kon men levensmiddelen brengen. Er was een lijst gemaakt waar de meeste behoefte aan was. Resultaat: f14.000,00 en honderden voedselpakketten.

Eén van de bestuursleden heeft een gesprek gehad met Jan van der Spek. Hij is één van de oprichters van de SOEB. Hij vertelt wat zijn eerste ervaringen waren met het dorp Oşorhei. Hij bezocht sinds 1990 Roemenië al met een werkgroep vanuit Huizen, waar enkele familieleden van hem bij betrokken waren. Inmiddels was ook aan de kerk in Boskoop een 'adoptie' dorp toegewezen, namelijk Oşorhei.

In november 1991 gaat hij met de groep uit Huizen richting Roemenië naar Aleşd waar deze groep een project heeft. Maandagmiddag 25 november besluit hij met enkele mensen op zoek te gaan naar het dorp Oşorhei. **Hierbij zijn verslag van toen:**

's Middags zijn we met enkelen naar het ons toegewezen dorpje Oşorhei gereden. Een onooglijk dorpje met een enkele straat en één voor doorgaand verkeer. Op het moment, dat wij terug wilden vanwege de slechte straat, alleen blubber en gaten en geen asfalt, werd de weg wat beter. Wij zagen alleen veel ganzen op straat, maar er stonden ook enkele kerken. Er liep een man op straat met een baard van 2 weken. Onze tolk sprak hem aan en laat hij nu de koster van de protestantse kerk zijn. De goeie man bracht ons naar

de moeder van de dominee (László Kállay). De dominee was enkele maanden voor studie in Zwitserland. Wij waren er van overtuigd dat deze man op de weg gezonden was om ons de weg te wijzen. De ontmoeting en het contact was heel emotioneel. Wij moesten koffie drinken (onbetaalbaar) en zelf gemaakte wijn. Wat wij in de auto aan appels en mandarijnen hadden hebben we daar achter gelaten. Niet te geloven dat de mensen daar zo blij mee zijn. Ze zouden ze bewaren tot de Kerstdagen en aan de kinderen uitdelen. Ook hebben we de kerk bezocht. Een klein kerkje, heel eenvoudig, maar met een orgeltje uit Holland. De koster was zo ontroerd door ons plotselinge bezoek, dat hij vrijwel de hele tijd zachtjes heeft staan wenen omdat hij dit meemaakte. Met trots lieten zij hun bijbels zien die zij nu weer mogen hebben en lezen. En wie zijn wij eigenlijk, toch ook maar hele doodgewone mensen die het geluk hebben op dit moment in een rijk en vrij Holland te wonen. In het donker, op de weer levensgevaarlijke weg, reden wij naar Aleşd terug.

de moeder van de dominee (László Kállay). De dominee was enkele maanden voor studie in Zwitserland.

Wij waren er van overtuigd dat deze man op de weg gezonden was om ons de weg te wijzen. De ontmoeting en het contact was heel emotioneel. Wij moesten koffie drinken (onbetaalbaar) en zelf gemaakte wijn. Wat wij in de auto aan appels en mandarijnen hadden hebben we daar achter gelaten. Niet te geloven dat de mensen daar zo blij mee zijn. Ze zouden ze bewaren tot de Kerstdagen en aan de kinderen uitdelen. Ook hebben we de kerk bezocht. Een klein kerkje, heel eenvoudig, maar met een orgeltje uit Holland. De koster was zo ontroerd door ons plotselinge bezoek, dat hij vrijwel de hele tijd zachtjes heeft staan wenen omdat hij dit meemaakte. Met trots lieten zij hun bijbels zien die zij nu weer mogen hebben en lezen. En wie zijn wij eigenlijk, toch ook maar hele doodgewone mensen die het geluk hebben op dit moment in een rijk en vrij Holland te wonen. In het donker, op de weer levensgevaarlijke weg, reden wij naar Aleşd terug.

De volgende dag heeft een vertegenwoordiger van Tőkés (de dominee waar de opstand in december 1989 in Timișoara mee begon) met ons een gesprek om na te gaan wat wij in Boskoop voor Oşorhei kunnen betekenen.

Hoe het verder ging

Het eerste jaar van de SOEB

Dominee László Kállay komt in januari 1992 naar Boskoop om afspraken te maken

De volgende uitgangspunten worden vast gelegd:

1. De hulp van Boskoop moet voor de hele gemeenschap van Oşorhei zijn, dus niet alleen de Protestantse Kerk.
2. De hulp is bedoeld om de zelfwerkzaamheid te bevorderen. Wij gaan niet voor hen werken, maar adviseren, stimuleren en geven goederen en mogelijk geld.
  - Als eerste sturen we voedselpakketten en gaan we kleding inzamelen om die 'second hand' te verkopen en van de opbrengst de school te renoveren.
  - Ook spreken we af een poging te wagen om de landbouw weer nieuw leven in te blazen, om te beginnen het financieren van de aankoop van een tractor (kopen in Roemenië).

In Boskoop starten dan de eerste acties.

In de Zijdekerk wordt een voedselinzameling gehouden. In April brengen IJsbrand Hortensius en Jan Vaessen met een RACS vrachtwagen de voedselpakketten naar Oşorhei, terwijl Jaap en Trijntje Stellingwerff met László Kállay daar ook heengaan.

Voor een landbouwtractor wordt een sponsorloop rond de Zijdekerk en het Gemeentehuis georganiseerd.

Daarnaast worden alle scholen in Boskoop benaderd om leerpakketjes met schriften en potloden/ballpoints te maken voor de school in Oşorhei. In juli gaan IJsbrand en Jan weer naar Oşorhei en in het najaar nog twee keer, nu ook met kleding.

De eerste verkoop van kleding in Oşorhei is een sensatie voor het dorp. In de tuin van de pastorie van László Kállay staan tafels met kleding. Tijdens het klaarzetten staat de straat al vol mensen die zich, na de opening, naar binnen dringen. De prijzen zijn bewust heel laag gehouden, waardoor iedereen, ook met een kleine beurs iets kan kopen. Met de winsten wordt meteen een begin gemaakt met de renovatie van de school in het dorp.

Omdat de pastorie zelf nauwelijks bewoonbaar was en in het kerkje ook veel hout was verrot, is een team van 5 mannen uit Boskoop in juli '92 naar Oşorhei vertrokken en

hebben (met Roemeense mensen) de eerste renovaties uitgevoerd. Don Blankestijn, Cor van Klaveren, Gert Verweij en Jan Vaessen gaan met de auto, terwijl IJsbrand en Atie Hortensius met de vrachtauto bouwmaterialen brengen. We besluiten om in Oşorhei een B.V. te starten genaamd "Krinon", die als rechtspersoon gaat optreden en het geld gaat beheren. In het voorjaar '93 wordt met de opbrengst van de Boskoopse sponsorloop in Roemenië een tractor gekocht. In Brasov staat de landelijke tractorfabriek. Twee mannen uit Oşorhei gaan daar met de trein naar toe en rijden er 3 dagen over om de tractor naar Oşorhei te brengen.

In Boskoop is inmiddels op 12 oktober 1992 de "Stichting Oost-Europa Boskoop" opgericht. Het is een hectisch jaar geworden zowel in Boskoop als in Oşorhei. Maar alle initiatieven zowel hier als daar zijn gestart en de verhoudingen zijn helder aangegeven. Trijntje schrijft in Van Eigen Erf: "We zien terug op geslaagde maar bovenal gezegende bezoeken".

Om er voor te zorgen dat onze hulp ten goede komt aan de hele gemeente start dominee László Kállay de Fundatio Pro Progressio Oşorhei (FPPO). Op deze manier konden we een diaconaal fonds opzetten en kregen we ook toegang tot de school. Dit is tevens ook de aanzet geweest voor het verbeteren van de drinkwater voorziening. Daarna volgde de bouw van een aula op de begraafplaats. In de loop van de 25 jaar heeft de SOEB naast de basis taken in het dorp ook meegeholpen om gemeenschapsruimten bij de kerken te realiseren, scholen en een thuiszorgstation opgeknapt.

1^e reis naar Osorhei 16 april 1992.

Trijntje en Jaap Stellingwerff en Truus Hoogendoorn. Een verslag van Truus: Ervaring bij de grens: Waarom moeten we zolang wachten? Er komt een douanier aan met aan z'n hengel 5 grote vissen. Vlakbij de grens is nl. een meertje en daar gaan ze regelmatig even vissen en wij maar wachten. Ook hebben hun jassen hééle grote zakken waar veel pakken koffie en sigaretten in verdwijnen. Ik wil een foto maken maar dat wordt me verboden.

In Oşorhei vragen we de weg naar ds. Kállay László. De man zegt: 'Ich bin der Bürgermeister' en wijst ons de weg naar de pastorie. Een hartelijke ontvangst bij László en zijn vrouw Zsuzsa. Mijn gastgezin is Franz en Margareth Nagy. Zij bieden mij hun slaapkamer aan. Zelf slapen ze op de bank in de kamer. Voor een bezoek aan het "binnen" toilet sluip ik gewapend met m'n zaklantaarn langs hen heen op zoek naar het toilet, een hele onderneming.

Zondag gearmd met Margareth, midden op de weg tussen de ganzen door naar de kerk. Kaarsen en chocola om uit te delen in de kerk. De vrouwen gaan naar binnen, de mannen komen achter de ds. aan. Szusza bespeelt het orgel en zingt keihard mee. Ik zoek de tekst op in m'n bijbeltje en probeer zo iets van de preek te volgen.

's Avonds een bezoekje aan de kerk in Podgoria. Hier zijn ze allang Samen op weg. Bij een RK dienst schuiven ze gewoon een gordijntje voor de Heilige beelden.

We blijven in Podgoria overnachten. Heel gastvrij echtpaar. Ik slaap op een bank in de woonkamer. Daar slaapt ook mijn gastvrouw. Er is een buiten-wc die 's nachts niet toegankelijk is. Maar met een po red je het ook wel. Midden in de nacht word ik wakker van geruis en nog wat meer geluiden. Mijn gastvrouw laat het vrolijk stromen, maar ik houd het op (heel dom) maar het is me gelukt.

Op een avond vertoont Jaap Stellingwerff videobeelden van de Sponsorloop die in Boskoop is gehouden. Met de opbrengst zal in overleg een tractor worden aangeschaft. László hoopt, dat er 40 mensen komen. Er komen er 100. Niet genoeg stoelen dus. Er worden planken gehaald. We zakken er met z'n allen door. Grote hilariteit!

Aan het ontbijt moet ik wel een beetje wennen. Klein stukje brood, veel gebakken eieren en palinka, ongeveer 50% alcohol. Wel even wennen.

Zo gastvrij worden we onthaald dat we soms 4 keer per dag een warme maaltijd kregen voorgeschoteld en zeg daar maar eens nee tegen.

Vrijwilligers aan het woord

Vrijwilliger zijn bij de SOEB

Dat is geen soep met een P en dat er gezellig een uurtje soep wordt gegeten. Nee het is voor onze medemens in Roemenië, bezig zijn met kleding, schoenen, huisraad, meubels, bedden en speelgoed uitzoeken. En het belangrijkste op dit moment is met medische spullen op allerlei gebied en overal vandaan, bezig te zijn.

Heel veel uitzoeken en ook wel dingen wegdoen. Het moet tenslotte allemaal heel en schoon zijn. Daar zijn veel mensen op maandagochtend zoet mee. Gezellig is het ook. Vooral als het koffietijd is en er getrakteerd wordt als er iemand jarig is geweest, maar vooral de bekende SOEB stroopwafel om fit en zoet te blijven. Zo ben ik al heel lang bij dit team van mensen kleding aan het uitzoeken.

Eens was ik in het Zorgcentrum Floravita, ook als vrijwilligster aan het werk. Ik had een mooi vestjasje aan. Het werd warm en ik deed het vestje uit en hing het aan de greep van een rolstoel van iemand. Toen mijn tijd om was en tijd om naar huis te gaan liet ik dat vestjasje hangen. Enige tijd later was ik mijn vestjasje kwijt en ging zoeken, nergens te vinden. Ik kwam erachter, dat ik het in Floravita had laten hangen. Daar gevraagd, niets gevonden, nou dag vestjasje!

Een paar maanden later, het was op maandagochtend in het kleine kamertje bij de gasfabriek waar we kleding uitzochten, maak ik een zak open en tot mijn grote verbazing haal ik mijn vestjasje uit die zak. Dit herkende ik direct want het was een mooi kledingstuk. Geen 12 in een dozijn. De zak kwam uit Floravita, daar hadden ze alle kwijtgeraakte spullen weer eens uitgezocht en naar de SOEB gebracht. Dat ik nu deze zak onder ogen kreeg is toch wel heel wonderlijk. Ik heb het nog heel lang kunnen dragen dat bijzondere vestjasje. Zo hoop ik nog heel wat kleding onder ogen te krijgen om naar onze medemens in Roemenië te sturen. 25 jaar SOEB met allerlei belevenissen, ik hoop, dat we het met het hele team nog de nodige jaren mee door kunnen gaan.

Francien van Bruggen

Beste allemaal

Nu wij het 25-jarig jubileum van de SOEB mogen meemaken wil ik toch iets vertellen. De eerste keer in de jaren 90, dat we in Roemenië kwamen, was indrukwekkend. Alleen al zoals het bij de grens ging. De douanebeambten wilden graag wat hebben van wat we bij ons hadden, zoals bijv. chocola of koffie.

Een bruiloft in Roemenië is een 3-daags feest wat voor ons heel bijzonder is, de hele buurt doet mee.

Bij een alcoholcontrole hebben we meegemaakt, dat de bestuurder over zijn paspoort heen moest blazen in het gezicht van de politieagent en toen hij niets rook mochten we verder.

In 1998 hebben Rien en onze dochter en ik veel babyspullen gebracht in de kraamkliniek.

Mannen waren daar niet welkom maar de directrice had er een oplossing voor. Rien kreeg een witte jas aan en een stethoscoop om en moest zeggen dat hij Herr Doctor was. Daar hebben wij gezien, dat onze hulp heel hard nodig is. Als de moeders met hun baby naar huis gingen kregen ze een pakket met babykleding mee.

De mensen zijn heel dankbaar voor de hulp van ons. Vooral de kleding, meubels en de spullen voor de thuiszorg zijn zeer welkom. Wij werden soms wel 3 keer op een dag ergens uitgenodigd om warm te komen eten. Het weinige wat ze hadden wilden ze met ons delen. Zoveel vriendelijkheid heeft ons wel geraakt.

Als je eenmaal met het helpen voor Roemenië met dat virus bent ingeënt, raak je het volgens onze familie niet meer kwijt.

Het land heeft ook een hele mooie natuur. Wij hebben al veel gezien. Geweldig in één woord! Ik stop er nu mee. Ik zou nog wel een boekwerk kunnen schrijven.

We hopen nog veel voor deze mensen te kunnen betekenen.

Jannie en Rien Scholten

Ria Beukenkamp gaat op bezoek bij Mevr. Streng-Stolwijk (90 jaar) één van de breidames van het eerste uur.

Zij woont al jaren in een verzorgingshuis in Alphen aan de Rijn. Ze is Boskoop niet vergeten want ze breidt al bijna 25 jaar kindertruien voor de kinderen in Roemenië. Zij doet dit van alle restjes wol die zij overal vandaan krijgt. Haar truien zijn dan ook te herkennen aan de vrolijke kleuren en streepjes. Afgelopen februari zijn er onder anderen in een Roma dorp op een schooltje in een kamp, truien uitgedeeld. Hier zijn foto's van gemaakt. Heel wat kinderen kregen een trui van mevr. Streng. Toen ik woensdag 30 augustus bij mevr. binnen stapte zat zij lekker te breien. Verschillende kleuren wol op een tafeltje uitgespreid en een deel van de trui dat al klaar was lag voor haar op de rollator.

'Ik moet eerst even mijn pen uitbreien en dan kan ik met je praten. Ik moet ook steeds goed tellen want ik maak het mijzelf niet altijd makkelijk met al die kleurtjes en streepjes'.

Samen bekijken we de 6 foto's die van de truien uitdeling zijn gemaakt en zij is blij dat zij ze mag houden. Ze vertelt dat zij er altijd op heeft vertrouwd dat de truien goed terecht komen, maar nu ze de foto's ziet is zij daar zeker van. Ook heeft ze het fotoboekje dat 4 jaar geleden als kerstgeschenk gemaakt is, nog steeds bewaard. Nu kan ze ook aan anderen laten zien dat het heel nuttig werk is. Mevr. Streng houdt niet van spelletjes doen of aan activiteiten deelnemen. Zij is het liefst op haar kamer: breien en tv kijken. Daar is zij tevreden mee.

Een week later belt haar zus Mevr. Mens-Stolwijk (92 jaar) die in Boskoop woont, mij op. Ook al zo'n trouwe breister, sorry haakster. Ze heeft weer 2 zakken truien van haar zus en een zak met gehaakte dekens die zij zelf heeft gemaakt. Ze vertelt niets met het breien van truien te hebben. Zij haakt het liefst dekens. Vele van haar dekens zijn al als kerstgeschenk aan bejaarden uitgedeeld via de kerken in Oșorhei. Ook in de verzorgingshuizen van Caritas in Oradea hebben zij hun weg gevonden.

Wist u dat.....

..in deze 25 jaar zeker 120 transporten naar Roemenië zijn geweest
..er dan 280.000 km is gereden
..de eerste chauffeurs waren IJbrand Hortensius en Bert van Drunen
..Jaap en Trijntje Stellingwerff 75 keer naar Roemenië zijn geweest
..er ongeveer per jaar 250 kindertruien worden gebreid, in 25 jaar dus 6250 truien
..dus ongeveer 50.000 bolletjes wol van 50 gram is 25.000 kilo
..deze truien persoonlijk door bestuursleden aan de kinderen gegeven en aangetrokken worden over al hun kleding heen zodat ze er lang plezier van hebben
..er even zoveel mutsen en sjaals worden gebreid
..alle ouderen in Osorhei en in de verzorgingshuizen de afgelopen 25 jaar een gebreide of gehaakte deken uit Boskoop hebben gekregen.
..er vrijwilligers zijn die al 25 jaar helpen sorteren, laden en breien
..het niet uit te rekenen is hoeveel honderden kilo's door hun handen is gegaan
..alle kleding en huisraad ook nog in dozen wordt gepakt met een gewicht tussen de 10 en 25 kilo
..alles voor de douane gewogen moet worden en op lijsten moet worden ingevuld
..een werkje is voor de heren onder ons
..de SOEB door deze werkwijze ook een hele goede naam heeft bij Caritas en het meeste direct door kan naar de kringloopwinkel waar het geprijsd wordt
..je nooit een tasje met al je papieren op de auto moet laten liggen in Roemenië, je dat kwijt raakt en naar Boekarest moet voor een nieuw paspoort nadat je eerst een dag op het politiebureau hebt door gebracht voor aangifte
..in de begin jaren koffie en chocola werd meegenomen op de reizen naar Roemenië, tien keer raden waarom
..ook een keer een vrachtwagen voor niets is geladen, er kwam geen toestemming van uit de Roemeense overheid
..zelfs, nog erger, een vrachtwagen bij de Roemeense grens onverrichte zaken terug moest naar Nederland. Geen toestemming om de grens over te gaan.
..dit gelukkig nu niet meer voorkomt
..de SOEB in 2009 bij de eerste 4 organisaties hoorde die het CBF-certificaat voor kleine goede doelen kreeg en dat Trijntje Stellingwerff deze door toenmalig minister van Justitie Hirsch Ballin kreeg uitgereikt
..er op 4 locaties in Boskoop kleding en meubels zijn gesorteerd, bij de familie Kolster aan de Insteek, een lokaal in de Hogere Tuinbouwschool aan de Azalealaan, de oude gasfabriek en nu de oude gymzaal aan de Von Sieboldstraat.
..dat het in Oşorhei redelijk goed gaat, maar meer in het binnenland nog hele arme dorpjes zijn zonder stromend water of riolering, waar wij op de scholen proberen truien uit te delen
..Roemenen zeer gastvrij zijn, als je niet oppast je bij het ontbijt al een zelfgestookte borrel krijgt
..je soms 3 tot 4 keer per dag een warme maaltijd aangeboden krijgt, ook als je rond koffie of thee tijd komt
..Roemenië een ongelooflijk mooi land is, met veel ongerept natuur, veel tradities van klederdracht en volkscultuur
..sinds 2005 jaarlijks een benefiet Bridgedrive wordt georganiseerd voor de SOEB, geïnitieerd door wijlen Jan van der Werf en gespeeld wordt om een wisselbeker
..waar de SOEB de catering verzorgt voor 90-100 spelers, dit heel gezellig is en veel geld opbrengt voor een jaarlijks project of algemene doeleinden
..de grondslag van de stichting is dat zij haar activiteiten verricht op basis van de opdracht die Christus heeft gegeven: "om te zien naar de hulpbehoevende naaste" en dat kunnen wij niet zonder uw hulp

Welke projecten zijn er op dit moment

1. Inzamelen van kleding en huisraad

Het hoofddoel van de SOEB is het verzamelen van kleding, huisraad, kinderspeelgoed etc. Ongeveer 20% van de kleding gaat naar de kerken in Oșorhei die dit voor een klein bedrag in hun eigen dorp kunnen verkopen. Met de opbrengst sociale en diaconale doelen kunnen financieren binnen hun kerkgemeenschap. Deze verkopen worden georganiseerd door de vrouwengroepen van de kerk. Dit verhoogt ook weer de gemeenschapszin.

Alle huisraad en de rest van de kleding gaat naar Caritas Catolica Oradea. Daar wordt het verkocht in hun kringloopwinkel. Deze winkel staat in een wijk waar veel armoede en werkloosheid is. De opbrengst heeft Caritas weer nodig om de exploitatie van de 4 verzorgingshuizen die onder hun hoede staan, te kunnen betalen. Maar ook een gaarkeuken voor daklozen, voedselpakketten voor zeer arme gezinnen en de thuiszorg.

Viermaal per jaar hebben wij een vrachtwagen van 100 m³ vol. Kosten van 4 transporten: € 9200,-. Bestuursleden hebben met eigen ogen gezien hoe nodig kleding en meubels zijn in Roemenië. Om die reden willen wij veel reclame maken om meer transporten te kunnen brengen.

2. Project Thuisverpleging

De SOEB is dit gestart met de voorbereiding voor dit project. De doelstelling is om 3 jaar het salaris te betalen van een nieuw aan te stellen wijkverpleegkundige en een verzorgende. Tevens de medische materialen die zij nodig heeft. We zijn gestart met fondsenwerving voor het 1^e jaar. Kosten: ongeveer € 12.000,-. We hebben al een groot gedeelte bij elkaar o.a. door steun van de Diaconie. Nu de rest nog. In Roemenië is de werving van een verpleegkundige gestart.

3. Project remedial teaching basis school Oșorhei

De schoolgebouwen in Oșorhei zien er goed uit. De SOEB heeft in het verleden hierin veel geïnvesteerd. Wat achter blijft is de zorg voor kinderen met een leerachterstand of andere leerproblemen. De school heeft al jaren een zeer gedreven leerkracht die in kleine groepjes deze kinderen bijspijkt. Lesmateriaal is daar niet voor. Onze bijdrage: € 600,-

4. Diaconaal fonds van de kerken in Oșorhei

Tot 2017 was het de gewoonte, dat de kerken in Oșorhei jaarlijks van de SOEB een vast bedrag kregen voor diaconale doeleinden. Op verzoek van de kerken zelf is nu afgesproken, dat zij jaarlijks voor het einde van het jaar een project indienen. Het SOEB-bestuur bepaalt of dit valt binnen onze doelstellingen en hoe hoog het bedrag is wat wordt bijgedragen.

5. Warme maaltijd voor arme gezinnen via Caritas

De SOEB geeft geld voor 10 gezinnen die 5x per week voor het hele gezin een warme maaltijd kunnen ophalen bij de keuken van Caritas. Deze gezinnen worden gescreend en komen meestal via de sociale dienst van de gemeente bij Caritas. Kosten € 4000,-. Wij zouden dit graag willen uitbreiden, omdat vooral in de winter meer gezinnen deze zorg nodig hebben. Vaak betreft het gezinnen waar de kostwinner werkloos is en in de zomer seizoensarbeid verricht maar in de winter geen inkomsten heeft.

6. Project schooltruien

Elk jaar worden de door Boskoopse vrouwen gebreide kindertruien, poncho's, sjaals en mutsen uitgedeeld op scholen. Bestuursleden doen dat zelf en we zoeken altijd scholen uit in dorpen waar armoede en werkloosheid is.

Fondsenwerving

Het bestuur is blij met de mensen die al heel lang trouw elk jaar geld overmaken. Helaas dekt dat niet de vaste jaarlijkse kosten. Daarom worden er acties gevoerd: jaarlijkse bridgedrive, oliebollenverkoop, ideële doelen markt, verkoop zelfgemaakte producten, stroopwafelverkoop, aanschrijven van potentiële sponsors. Ook gaat het bestuur starten met een bedrijvenactie in Boskoop. De SOEB moet van de Boskopers zijn.

Waarom gaan we door

We hebben als bestuur geconcludeerd dat er helaas nog hulpvragen genoeg zijn. Menigeen vraagt zich af of hulp in Roemenië nog wel nodig is. Het is toch sinds 2007 een EU land? Helaas is niets minder waar. Hoewel de economie beter gaat doordat er veel buitenlandse bedrijven zich hebben gevestigd en binnenlandse investeringen worden gedaan met steun van de EU (vooral infrastructuur en milieuprojecten) geldt dit meer voor de midden en bovenlaag van de bevolking. De wegen er veel beter uit zien. Gebouwen worden opgeknapt, speeltuintjes voor de kinderen worden aangelegd, parken er netjes uitzien, leeft toch een kwart van de bevolking onder de armoedegrens.

De politieke situatie is nog steeds instabiel. Sinds 1990 zijn er meer dan 15 kabinetswisselingen geweest. Soms worden er bizarre maatregelen afgekondigd. Begin dit jaar is vastgelegd dat iedereen die werkt 20%! salarisverhoging krijgt en volgend jaar nog een keer om zo meer naar de Europese standaard te gaan. De bedrijven betalen dit door de prijs van hun producten te verhogen. Mensen schieten er dus niets mee op. Voor non-profitorganisaties zoals Caritas is dit een ramp. Caritas heeft bijvoorbeeld het geld, dat weggezet is om een nieuwe opslagloods te bouwen (de huidige is afgekeurd) nu moeten uitgeven aan salarissen. Even een vergelijk. Minimum in Roemenië is € 260,- en in Nederland € 1550,- bruto per maand. AOW kent men niet in Roemenië, voor de werkenden wel een pensioenuitkering (€ 150,-) . Als je nooit hebt gewerkt kun je wel sociale steun krijgen. Voedsel zijn Aldi-prijzen.

In 2016 is geconstateerd dat de thuisverpleging van Caritas Catolica Oradea, de organisatie waar wij in Roemenië mee samenwerken, geen vooruitgang boekt. Dit komt omdat de Zorgverzekering in Roemenië nauwelijks oog heeft voor deze vorm van verpleging en zorg. De financiële bijdrage is dan ook marginaal, alleen als er geld is wordt er voor 90 dagen zorg per jaar vergoed. De rijken kunnen zich privé verpleegkundigen permitteren en zelf hun verbandmaterialen kopen, maar Caritas komt nu juist op voor de armen, de ouderen, de gehandicapten en de werklozen. Caritas wordt ook nauwelijks financieel gesteund door (plaatselijke) overheden. Ondersteuning met geld en goederen moet nog steeds grotendeels uit het buitenland komen.

De verpleegkundigen kunnen nauwelijks verlofdagen opnemen omdat de vraag naar zorg heel groot is en zij zeer loyaal zijn aan hun patiënten.

Wat is de bedoeling: wij willen geld inzamelen om het salaris te kunnen betalen van een nieuw aan te stellen wijkverpleegkundige. Zij zal ook een auto nodig hebben en materiaal om te werken. Daarnaast is het vanaf 1 januari 2017 wettelijk verplicht dat zij een verzorgende naast zich heeft staan. Wij willen dit project aan gaan voor 3 jaar. Maar dan moet er voldoende geld binnen komen. Het eerste jaar kost dit €17000,-. De andere 2 jaren ongeveer €10.000,- per jaar. Helpt u mee om dit te realiseren?

Algemene informatie en Bestuurssamenstelling

De grondslag van de stichting is, dat zij haar activiteiten verricht op basis van de opdracht die Christus heeft gegeven: "om te zien naar de hulpbehoevende naaste". Dat kunnen wij niet zonder uw hulp.

Dank

Wij willen iedereen die zich, op welke manier dan ook heeft ingezet hartelijk bedanken. Er is ontzettend veel werk verzet.

Goederen inzamelen.

Er is nog steeds een grote vraag naar goederen in Roemenië.

Het gaat daarbij niet alleen om kleding en textiel, maar ook klein meubilair, bedden en serviesgoed zijn welkom.

Belangrijke hulp bestaat ook uit medische materialen zoals wondverband en incontinentiemateriaal, rolstoelen en looprekken.

Goederen kunt u brengen op maandag van 9-12 uur bij onze opslagruimte (de oude gymzaal van de Immanuelschool) aan de Von Sieboldstraat en bij de bestelauto die op de laatste zaterdag van de maand (behalve juli en december) van 9-12.30 uur staat achter de Zijdekerk, Zijde 11.

Als u vragen heeft of niet in de gelegenheid bent goederen te brengen neem dan contact op met:

Piet Beukenkamp 06-51765182 of
Bert van Bruggen 06-22600342

Officiële gegevens:

Website: www.s-o-e-b.nl

Email: info@s-o-e-b.nl

De stichting is sedert 1 januari 2008 door de belastingdienst aangemerkt als een

Algemeen Nut Beogende Instelling.

De Stichting staat ingeschreven bij de KvK. onder nummer 41173923.

U kunt uw gift overmaken t.n.v.
St. Oost-Europa Boskoop op
NL47 RABO 0309 8326 32 of
NL58 INGB 0003 7034 06

Bestuurssamenstelling

Ria Beukenkamp (voorzitter)
Goudse Rijweg 342 2771 BA Boskoop
tel. 0172-231642
Herman de Jong (secretaris)
Noordeinde 148 2742 WH Waddinxveen
tel. 0172-217144
Herman Raaphorst (penningmeester)
Dr. Hamburgerlaan 12 2771 JN Boskoop
tel. 0172-215515
Coby van der Spek (algemeen lid)
Laag Boskoop 27 2771GV Boskoop
tel. 0172-462666

Graag komen we in contact met betrokken en enthousiaste mensen die deel willen uitmaken van het bestuur. Ook vrijwilligers voor het helpen bij het sorteren zijn welkom.

